

ningsoprustning. Det er derfor, at man i dag kan se, at universiteterne har røde tal, og det er derfor, at universiteternes forskningsprojekter efter 2010 ikke er sat i gang. Vi burde være startet betydelig før. Vi forpligtede os rent faktisk i forhold til alle de andre EU-lande for snart en hel del år siden.

Men når det er sagt, har jeg en overordnet betragtning om regeringens meldinger i globaliseringsudspillet om universiteter i verdensklasse. Hvem vil ikke have universiteter i verdensklasse, men skulle vi ikke også en gang imellem bruge en lidt mere ærlig retorik og måde at snakke på? Jeg tror også, Berlin ønsker at have universiteter i verdensklasse. Hamburg ønsker at have universiteter i verdensklasse.

Skulle vi ikke være ærlige og sige, at vi nok ikke når et toptiniveau for alle vores universiteter? Det er ikke galt, men det betyder, at vi skal stræbe efter at få de bedste universiteter. Og så skal vi vel se i øjnene, at 5 millioner mennesker, om de bor i Berlin eller de bor i Danmark, selvfølgelig ikke kan nå at have den målestok og sige: Så kan vi bare levere det, vi kan blive verdens bedste. Nej, det kan vi ikke. Men vi kan blive verdens bedste nogle steder, og vi kan blive rigtig gode. Og det vigtige er vel her at bestræbe sig for at blive rigtig gode.

Hvad er vores største råstof? Det er, at vi har puttet ressourcer i og fået udviklet forskning, fået forskning til at hænge begavet sammen med uddannelsessystemet, både når det gælder det ene og det andet område, og det må gerne ske i en bredere sammenhæng end i dag.

Hvad fører det så til? Hvem er så de dygtigste? Hvem er det, vi kan stole mest på, der kan sørge for, at vi får noget ud af det her? Det er efter min mening forskerne, og det vil sige, at det, som her ligger fra oppositionens side om at satse på basismidler, er et afgørende element i, at vi kan få den kvalitet i vores forskning.

Vi er ikke modstandere af, at nogle af de offentlige forskningsmidler udbydes i konkurrence. Men vi mener, at der skal være tale om en anden balance mellem basismidler og konkurrencemidler end den foreslåede, og vi er bag forslaget her om 70 pct. som basismidler og 30 pct. som konkurrenceudsatte midler.

Må jeg sige om fusioner: Igen, fusioner kan være fornuftige. Fusioner er som fusioner ikke løsningen. Sektorforskning er fornuftig. Det er, som om regeringen nærmest lægger det for had. Hvis man følger statsministerens karriere på det her punkt, så er det vist noget, statsministeren

altid har været imod. Men skal vi alle sammen lide under det, i hele landet?

Det kan være fornuftigt. Det er også fornuftigt punkt for punkt at gå igennem, hvor det kan hænge sammen på anden vis, end det gør i dag. Det er det, der fremgår af forslaget til vedtagelse, og jeg synes faktisk, at forslaget i modsætning til regeringens udspil er præget af, at der gives nogle klare meldinger om, at man vil prioritere grundforskning og forskermiljøet, hvor regeringen lægger op til mere statslig styring. Man må vel sige, hvis vi nu også tager skolevæsenet, at al erfaring siger, at når det er Venstreministre, som styrer, så går det ikke alt for godt, undervisningsministeren ihukommende.

Kl. 13.20

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til videnskabsministeren.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

De generelle betragtninger kom jeg jo med ved besvarelsen, da vi startede i formiddag, så derfor vil jeg blot konstatere, at der er kommet en række synspunkter, hvor en del selvfølgelig var ventet og ikke særlig overraskende. Men der er også kommet ting frem, som var overraskende i den forstand, at det måske ikke helt svarer til virkeligheden.

Hvis jeg skal tage fat hos fru Margrethe Vestager om, hvem der bestemmer, er det vel sådan, at det er Folketinget, der bestemmer. Det er jo i den sidste ende her, afgørelsen træffes. For at kunne fremlægge den bedst mulige strategi og være med til at fremlægge det bedst mulige beslutningsgrundlag har regeringen nedsat et Globaliseringsråd, som er kommet med disse mange forslag. Men når fru Margrethe Vestager kører det hen på regeringens udspil, vil jeg gerne have lov til at sige, at mange af de signaler og forslag, der kommer fra regeringen, kommer på basis af de indspil, der kommer netop fra universiteterne og forskerne selv.

Vi har fået en lang række spændende tiltag, måske ikke mindst fra Danmarks Forskningspolitiske Råd med hensyn til, hvilke områder der kunne være relevante at fokusere på. Men selv om jeg tror, at vi alle sammen har stor respekt for Danmarks Forskningspolitiske Råd, må vi jo sige, at i den sidste ende kan det kun være bidrag til den debat, som vi alle er en del af, og et bidrag til, hvad Folketinget skal beslutte i den sidste ende. Så jeg synes, det er lidt firkantet,